

**T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ**

ESAS NO : 2025/506
KARAR NO : 2025/597
KARAR TR : 13/10/2025

ÖZET: Davacının Vakıf Üniversitesi bünyesinde araştırma görevlisi olarak görev yaparken iş akdinin feshedilmesinden dolayı, olduğu öne sürülen zararların faiziyle birlikte tazmini istemiyle açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : O. Ç.
Vekili : Av. C. A.
Davalı : Çağ Üniversitesi Rektörlüğü
Vekili : Av. F. Ö.

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davacı vekili, müvekkilinin Dr. Öğretim Üyesi ünvanı ile öğretim elemanı olarak davalı Üniversitede 08/01/2020 tarihinde çalışmaya başladığını, her yıl yenilenen sözleşmesi, davalı tarafından, sözleşmenin yenilenmesi şartları oluşmadığı gerekçesiyle 30/06/2024 tarihinden geçerli olmak üzere tek taraflı olarak sona erdirildiğini, devlet yüksek öğretim kurumlarında aynı unvanla çalışanlarla aynı net ücret verilmesi gerektiği halde, davalı idare tarafından buna uyulmayarak müvekkiline düşük ücret ödendiğini ifade ederek, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydı ile 100 TL bakiye maaş farkı alacağının yasal faizi ile birlikte davalı taraftan tahsili istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. İdari Yargıda

2. **Mersin 2. İdare Mahkemesi 09/10/2024 tarih ve E.2024/1472, K.2024/1434 sayılı kararı** ile, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle, 2577 sayılı Kanun'un 15/1-a maddesi uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...Dava dosyasının incelenmesinden; davacının vakıf yükseköğretim statüsü ile faaliyet gösteren davalı üniversite bünyesinde 08.01.2020-30.06.2024 tarihleri arasında her yıl yenilenen sözleşmelerle Dr. Öğt. Üyesi ünvanı ile öğretim elemanı olarak çalıştığı, iş akdinin sona ermesi neticesinde görevinden ayrılan davacının sözleşme döneminde almış olduğu ücretin 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun ek 8'inci maddesine 17.04.2020 tarih ve 31102 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak aynı tarihte yürürlüğe giren 7243 sayılı Kanun'un 11'inci maddesi ile eklenen ikinci fıkrada yer alan "Vakıfyükseköğretim kurumlarında çalışan öğretim elemanlarına, unvanlarına göre Devlet yükseköğretim kurumlarında ödenen ücret tutarından az ücret verilemez. Bu fıkra kapsamında Devlet yükseköğretim kurumlarında ödenen emsal ücretin hesaplanmasında ilgili mevzuat uyarınca aylıklara ilişkin hükümlerin uygulandığı kadroya bağlı ödemeler dikkate alınır." hükmü gereği Devlet üniversitelerinde çalışan öğretim elemanları ile aynı seviyede belirlenmesi gerekirken daha düşük belirlendiğinden bahisle 17.04.2020- 30.06.2024 tarihleri arasındaki döneme ilişkin maaş farklarının her bir aya ilişkin maaş farkının faiziyle ödenmesi talebiyle 02.08.2024 tarihinde davalı Kuruma başvuruda bulunduğu, davacının başvurusunun cevap verilmeyerek zımnen reddi üzerine bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

İdari rejime dayalı olarak düzenlenmiş bulunan Türkiye'nin idari yapısında, kamu tüzel kişiliği idari yargının görev alanının belirlenmesinde kullanılan ölçütlerden birisidir. Kamu tüzel kişilerinin kuruluş amacı kamu yararı, faaliyet konuları ise kamu hizmetidir. Bu bağlamda, kamu tüzel kişileri, özel hukuk tüzel kişilerine nazaran üstün ve ayrıcalıklı kamu gücüne sahiptirler ve

tek taraflı işlemlerle yeni hukuki durum oluşturabilirler. Bu nedenle de personeli kamu hukukuna tabidir.

Kanunla kurulma ve kamu tüzel kişiliğine sahip olmanın yanı sıra, Devlet üniversitelerinde olduğu gibi vakıf üniversitelerinin de Anayasal güvence altına alınmış olan bilimsel özerkliğe sahip olmaları bu kurumların bir diğer ayrıcalığıdır. Üniversitelerde bilimsel özerklik ilkesi benimsenirken güdülen amaç, yükseköğretim kurumlarını çeşitli siyasal çevre ve baskı grupları ile düşünce kümelerinin etkisi dışında tutarak, bilimsel amaçlar, hedefler ve ihtiyaçlara bağlı kalarak faaliyet gösterebilmelerini sağlamaktır.

Bu nedenle de, bilimsel faaliyetin asli unsurları olan yükseköğretim elemanlarının atanmaları, görevleri, unvanları, yükselmeleri, emeklilikleri, disiplin ve görevlerine son verilmesi işlemleri gibi özlük hakları hakkında çıkan uyuşmazlıkların idari yargının görev alanına girdiği hususunda bir ihtilaf bulunmamaktadır.

Bununla birlikte yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri gereğince, vakıf yükseköğretim kurumları, mali konular yönünden, devlet yükseköğretim kurumlarının tabi olduğu hükümlere bağlı olmadıklarından, akademik personelin aylık ve ücretleri ile kıdem tazminatı gibi iş hukukundan kaynaklı alacakların İş Kanunu hükümlerine göre belirlenmesi ve bu hususta çıkan uyuşmazlıkların İş Mahkemelerinde çözüme kavuşturulması gerekmektedir.

Bu konudaki istisna ise, Uyuşmazlık Mahkemesi kararları ile getirilen ve giderek istikrar kazanan bir ölçüt olarak, uyuşmazlık konusu edilen parasal hakkın, idari yargının görev alanına giren bir idari işlemde (örneğin hizmet sözleşmesinin idarece feshi işleminden) kaynaklanmasıdır. Bu durumda, yani uyuşmazlık konusu edilen parasal hak, İş Kanunu hükümlerine göre belirlense dahi, idari yargının görev alanına giren bir idari işlemin sonucu olarak ortaya çıkmış ise görevli ve yetkili mahkeme söz konusu idari işlemi inceleyip çözüme kavuşturmakla görevli ve yetkili olan İdare Mahkemesi olacaktır. Bu kapsamda taraflar arasındaki hizmet sözleşmenin idarece tek taraflı olarak feshedilmesi halinde, fesih işleminin sonucu olarak ortaya çıkan iş sonu tazminatı (kıdem tazminatı) alacağından kaynaklı davalar İdari Yargıda çözüme kavuşturulacaktır.

Bakılan davada uyuşmazlık, davalı üniversite bünyesinde öğretim elemanı olarak görev yapmakta iken iş akdi son bulan davacının görev yaptığı süre içinde tarafına eksik ödendiği belirtilen maaşlarına karşılık tazminat ödenmesi talebinden kaynaklanmış olup, bütünüyle geçmişe ait ücretlerin eksik ödendiği iddiasına dayanan ve idari yargının görev alanına giren bir idari işlemin sonucu da olmayan, bu niteliği ile tamamen iş mevzuatından kaynaklandığı anlaşılan uyuşmazlığın görüm ve çözümünün bu amaçla kurulmuş İş Mahkemesinin görev alanına girdiği sonucuna varılmıştır.

Nitekim, aynı nitelikteki bir uyuşmazlığa ilişkin Adana Bölge İdare Mahkemesi 1. İdari Dava Dairesinin 21/03/2024 tarih ve E:2024/135, K:2024/626 sayılı kararı bu yöndedir..."

3. Davacı vekili bu kez, aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

B. Adli Yargıda

4. Tarsus 2. İş Mahkemesi 28/05/2025 tarih ve E.2024/560, K.2025/105 sayılı kararı ile, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde idari yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle, 6100 sayılı Kanun'un 114. ve 115. maddeleri gereğince yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle usulden reddine, dosyanın kararın kesinleşmesine müteakiben yargı yolunun tespiti için resen Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir. Kararının ilgili kısmı şöyledir:

"...Tüm dosya kapsamı birlikte ve bir bütün olarak değerlendirildiğinde, davacının davalı üniversitede öğretim görevlisi olarak çalışmakta iken iş sözleşmesinin işveren tarafından feshedildiği ve yasal düzenlemeye göre ücretin Devlet üniversitesinde çalışan öğretim elemanları ile aynı seviyede belirlenmesi gerektiği gerekçesi ile bakiye ücret alacağı iddiası ile işbu davayı açtığı, somut olayda davalı Üniversitenin, sürekli ve düzenli nitelikteki kamu hizmetinde çalıştırdığı davacının, statüsü, göreve alınması, hak ve yetkileri gözetildiğinde, İdare Hukuku kapsamında bir kamu personeli olduğu, aralarında düzenledikleri sözleşmenin de idari sözleşme

niteliği taşıdığı, buna göre davacının sözleşmesinin sona ermesinden dolayı talep ettiği tazminat veya alacaklarının asıl işleme bağlı bir nitelik taşıdığı, dolayısıyla bu işlemde kaynaklanan tazmin isteminin de 2577 sayılı Kanun'un yukarıda yer verilen 2. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında idari yargı yerinde görülmesi gerektiği ve bu hususta adli yargının değil idari yargının görevli olduğu, zira Uyuşmazlık Mahkemesi kararlarında da belirtildiği üzere, taraflar arasındaki uyuşmazlığın kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan idari sözleşmeye yönelik olduğu anlaşıldığından, mahkememizce yargı yolunun caiz olmaması sebebiyle dava şartı yokluğundan davanın usulden reddine karar verilmesi gerektiği kanaatine varılmış ve aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:Yukarıda açıklanan nedenlerle:

1-6100 sayılı HMK'nın 114 ve 115. Maddeleri nazara alınarak "yargı yolunun caiz olması" dava şartı yokluğu nedeniyle davanın **USULDEN REDDİNE**,

2-Dosyanın iş bu kararın kesinleşmesine müteakiben **YARGI YOLUNUN TESPİTİ İÇİN RESEN UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNE, ...**"

5. Tarsus 2. İş Mahkemesince görevli yargı yerinin belirlenmesi için dava dosyaları res'en Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmiştir.

III. İLGİLİ HUKUK

6. Anayasa'nın "Yükseköğretim Kurumları" başlıklı 130. maddesinin birinci, ikinci ve onuncu fıkraları şöyledir:

"Çağdaş eğitim-öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde milletin ve ülkenin ihtiyaçlarına uygun insan gücü yetiştirmek amacı ile; ortaöğretime dayalı çeşitli düzeylerde eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek üzere çeşitli birimlerden oluşan kamu tüzelkişiliğine ve bilimsel özerkliğe sahip üniversiteler Devlet tarafından kanunla kurulur.

Kanunda gösterilen usul ve esaslara göre, kazanç amacına yönelik olmamak şartı ile vakıflar tarafından, Devletin gözetim ve denetimine tabi yükseköğretim kurumları kurulabilir.

...

Vakıflar tarafından kurulan yükseköğretim kurumları, mali ve idari konuları dışındaki akademik çalışmaları, öğretim elemanlarının sağlanması ve güvenlik yönlerinden, Devlet eliyle kurulan yükseköğretim kurumları için Anayasada belirtilen hükümlere tabidir."

7. 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun Ek 2. maddesi şöyledir:

"(Ek: 17/8/1983 - 2880/32 md.; Değişik : 18/6/2008-5772/7 md.)

Vakıflar; kazanç amacına yönelik olmamak şartıyla ve mali ve idari hususlar dışında, akademik çalışmalar, öğretim elemanlarının sağlanması ve güvenlik yönlerinden bu Kanunda gösterilen esas ve usullere uymak kaydıyla, Yükseköğretim kurumları veya bunlara bağlı birimlerden birini veya birden fazlasını ya da bir üniversite veya yüksek teknoloji enstitüsüne bağlı olmaksızın, ekonominin ihtiyaç duyduğu alanlarda yüksek nitelikli işgücü yetiştirmek amacıyla, bu Kanun hükümleri çerçevesinde kalmak şartıyla meslek yüksekokulu kurabilir. Bu meslek yüksekokulu, kamu tüzel kişiliğini haiz olup, Cumhurbaşkanı kararı ile kurulur. Kurulacak meslek yüksekokullarına, meslek ve teknik eğitim bölgesinde gereksinim duyulması esastır."

8. 2547 sayılı Kanun'un Ek 5. maddesi şöyledir:

"(Ek :17/8/1983 -2880/32 md.)

(Değişik: 28/12/1999 - 4498/1 md.) Vakıflarca kurulacak yükseköğretim kurumlarının, vakıf yönetim organı dışında en az yedi kişiden oluşan bir mütevelli heyeti bulunur. Mütevelli heyet üyeleri, vakıf yönetim organı tarafından dört yıl için seçilir, süresi biten üyeler yeniden seçilebilir. Mütevelli heyet üyelerinin yaş sınırlaması hariç Devlet memuru olma niteliklerine sahip

bulunmaları ve en az üçte ikisinin lisans düzeyinde yükseköğrenim görmüş olması gerekir. Mütevelli heyet üyeleri kendi aralarından bir başkan seçer.

Mütevelli heyet vakıf yükseköğretim kurumunun tüzelkişiliğini temsil eder. Vakıf yükseköğretim kurumlarının yöneticileri Yükseköğretim Kurulunun olumlu görüşü alınarak mütevelli heyet tarafından atanır. Mütevelli heyet; vakıf yüksek öğretim kurumu yöneticilerine **uygun** gördüğü ölçüde yetkilerini devredebilir. Yükseköğretim kurumunda görevlendirilecek yöneticiler ve öğretim elemanları ile diğer personelin sözleşmelerini yapar, atamalarını ve görevden alınmalarını onaylar, yükseköğretim kurumunun bütçesini onaylar ve uygulamaları izler, ayrıca vakıfça hazırlanan yönetmelik hükümlerine göre diğer görevleri yürütür.

Mütevelli heyetin toplantı nisabı ve karar alınması ile ilgili hususlarda bu Kanunun 61 inci maddesi hükmü uygulanır.”

9. 2547 sayılı Kanun'un Ek 8. maddesi şöyledir:

"(Ek: 17/8/1983 - 2880/32 md.)

Vakıfca kurulacak yükseköğretim kurumlarındaki akademik organlar, Devlet yükseköğretim kurumlarındaki akademik organlar gibi düzenlenir ve onların görevlerini yerine getirir. Öğretim elemanlarının nitelikleri Devlet yükseköğretim kurumlarındaki öğretim elemanlarının niteliklerinin aynıdır. Devlet yükseköğretim kurumlarında çalışmaları yasaklanmış veya disiplin yoluyla bu kurumlardan çıkarılmış kişiler, vakıf yükseköğretim kurumlarında görev alamazlar.

(Ek fıkra: 15/4/2020-7243/11 md.) Vakıf yükseköğretim kurumlarında çalışan öğretim elemanlarına, unvanlarına göre Devlet yükseköğretim kurumlarında ödenen ücret tutarından az ücret verilemez. Bu fıkra kapsamında Devlet yükseköğretim kurumlarında ödenen emsal ücretin hesaplanmasında ilgili mevzuat uyarınca aylıklara ilişkin hükümlerin uygulandığı kadroya bağlı ödemeler dikkate alınır.

10. 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu'nun "Çağ Üniversitesi" başlıklı Ek 46. maddesi şöyledir:

"(Ek: 9/7/1997-4282/1 md.)

Tarsus'ta Bayboğan Eğitim Vakfı tarafından, 2547 sayılı Kanunun vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlerine tabi olmak üzere, kamu tüzelkişiliğini haiz "Çağ Üniversitesi" adıyla yeni bir vakıf üniversitesi kurulmuştur.

Bu Üniversite, Rektörlüğe bağlı olarak;

- a) Fen-Edebiyat Fakültesi,
 - b) İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi,
 - c) Mühendislik-Mimarlık Fakültesi,
 - d) Meslek Yüksekokulu,
 - e) Sosyal Bilimler Enstitüsü,
 - f) Fen Bilimleri Enstitüsünden,
- Oluşur."

11. Vakıf Yükseköğretim Kurumları Yönetmeliğinin "Öğretim elemanları" başlıklı 23. maddesi şöyledir:

"Öğretim elemanlarının seçimi, değerlendirilmesi, seçilenlerin uygun görülen akademik unvanlarla görevlendirilmeleri ve yükseltilmeleri yürürlükteki kanun ve yönetmelik hükümlerine uyularak vakıf yükseköğretim kurumunun yetkili akademik organlarınca yapılır. Öğretim elemanlarının atamalarında, devlet yükseköğretim kurumlarındaki atamalarda aranan şartlara ilaveten vakıf yükseköğretim kurumunun akademik yönden gerekli gördüğü şartlar da aranabilir. Vakıf meslek yüksekokullarında özellikle uygulamalı derslerde görevlendirilecek öğretim elemanlarının atanmasında çalışma deneyimine sahip olması gözetilir.

Vakıf yükseköğretim kurumlarında görev alacak olan akademik ve idari personelin çalışma esasları 2547 sayılı Kanunda devlet üniversiteleri için öngörülen hükümlere tabidir. Bu personelin aylık ve diğer özlük hakları bakımından ise 4857 sayılı İş Kanunu hükümleri uygulanır."

12. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı" başlıklı 2. maddesi şöyledir:

"1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Anayasa Mahkemesinin 21/9/1995 tarihli ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000-4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları

c) (Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar.

2. İdari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. İdari mahkemeler; yerindelik denetimi yapamazlar, yürütme görevinin kanunlarda ve Cumhurbaşkanlığı kararnamelerinde gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde veya idarenin takdir yetkisini kaldırarak biçimde yargı kararı veremezler.

3. (Mülga: 02/07/2018-KHK-703/185 md.)"

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

13. Uyuşmazlık Mahkemesinin Rıdvan GÜLEÇ'in Başkanlığında, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'ın katılımlarıyla yapılan 13/10/2025 tarihli toplantısında; 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve nedeni aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

14. 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğu ileri sürülebilmesi için adli ve idari yargı mercilerinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca (...) ileri sürülebilir." hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak, hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

15. Kanun'un 19. maddesindeki "Adli ve idari yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler.

(Değişik ikinci fıkra: 23/7/2008-5791/9 md.) Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir..." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile

doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da içermesi gerekir.

16. Kanun koyucu, 14. maddeye göre olumsuz görev uyuşmazlığı doğması durumunda her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönetime oranla daha kısa zamanda çözüme ulaştırılmasını amaçladığı 19. madde ile daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağını tanımıştır.

17. Olayda, adli yargı yerince, İdare Mahkemesinin görevsizlik kararı ile Mahkemeleri dosyası arasında olumsuz görev uyuşmazlığı çıktığından dolayı, görevsizlik kararı yanında, görevli yargı yerinin belirlenmesi amacıyla dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine de karar verildiği; ancak bunun ara kararı ile değil, dosyanın kapatılıp karar numarası alınmak suretiyle yapıldığı görülmüştür.

18. Bu haliyle, İş Mahkemesince verilen karar 2247 sayılı Kanun'da öngörülen **yönteme** uymamaktadır.

19. Ancak, idari ve adli yargı yerleri arasında olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, Uyuşmazlık Mahkemesinin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesinin kuruluş amacına uygun olacağından ve adli yargı dosyasının, mahkemece, ekinde idari yargı dosyasının *örneği* ile birlikte re'sen Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin başka bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, idari ve adli yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

B. Esasın İncelenmesi

20. Raportör-Savcı Dr. Berrak YILMAZ'ın davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra, gereği görüşüldü.

21. Dava, davacının Çağ Üniversitesinde Dr. Öğretim Üyesi unvanı ile öğretim elemanı olarak görev yapmakta iken, iş akdinin feshi nedeniyle ödenmediği ileri sürülen alacağının yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle açılmıştır.

22. Davalı Üniversite, yukarıda anılan mevzuat hükümleri çerçevesinde 2809 sayılı Kanun'un Ek 46. maddesi ile vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlere tabi olmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip olarak kurulmuştur.

23. İdari rejime dayalı olarak düzenlenen Türkiye'nin idari yapısında, kamu tüzel kişiliği idari yargının görev alanının belirlenmesinde kullanılan ölçütlerden birisidir. Kamu tüzel kişilerinin kuruluş amacı kamu yararı, faaliyet konuları ise kamu hizmetidir. Bu bağlamda, Kamu Tüzel Kişileri, özel hukuk tüzel kişilerine nazaran üstün ve ayrıcalıklı kamu gücüne sahiptirler ve tek taraflı işlemlerle yeni hukuki durum yaratabilirler. Bu nedenle de personeli kamu hukukuna tabidir.

24. Kanunla kurulma ve kamu tüzel kişiliğine sahip olmanın yanı sıra, Devlet Üniversitelerinde olduğu gibi Vakıf Üniversitelerinin de Anayasal güvence altına alınmış olan "*Bilimsel Özerkliğe sahip olmaları*" bir diğer ayrıcalığıdır. Üniversitelerde bilimsel özerklik ilkesi

benimsenirken güdülen amaç, yükseköğretimin çeşitli siyasal çevre ve baskı grupları ile düşünce kümelerinin etkisinin dışında tutarak, bilimsel amaç, hedefler ve gereksinimlerine bağlı olmalarını sağlamaktır. Bu nedenle de, bilimsel faaliyetin asli unsurları olan yükseköğretim elemanlarının, görevleri, unvanları, atama, yükselme ve emeklilikleri gibi özlük haklarının kanunla düzenleneceği konusu, Anayasal teminat altına alınmıştır.

25. Somut olay ve mevzuat hükümleri birlikte değerlendirildiğinde, davalı Üniversitenin, sürekli ve düzenli nitelikteki kamu hizmetinde çalıştırdığı davacının, statüsü, göreve alınması, hak ve yetkileri gözetildiğinde, İdare Hukuku kapsamında bir kamu personeli olduğu, aralarında düzenledikleri sözleşmenin de idari sözleşme niteliği taşıdığı açıktır.

26. Buna göre, davacının sözleşmesinin sona ermesinden dolayı talep ettiği alacaklarının asıl işleme bağlı bir nitelik taşıdığı, dolayısıyla bu işlemde kaynaklanan tazmin isteminin de 2577 sayılı Kanun'un yukarıda yer verilen 2. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında idari yargı yerinde görülmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

27. Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurularak; Tarsus 2. İş Mahkemesinin yönetime aykırı başvurusunun kabulü ile Mersin 2. İdare Mahkemesinin 09/10/2024 tarih ve E.2024/1472, K.2024/1434 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde İDARİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. Tarsus 2. İş Mahkemesinin yönetime aykırı BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Mersin 2. İdare Mahkemesinin 09/10/2024 tarih ve E.2024/1472, K.2024/1434 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA,

13/10/2025 tarihinde, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN ve Eyüp SARICALAR'ın KARŞI OYLARI ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan
Rıdvan
GÜLEÇ

Üye
Nilgün
TAŞ

Üye
Doğan
AĞIRMAN

Üye
Eyüp
SARICALAR

Üye
Ahmet
ARSLAN

Üye
Mahmut
BALLI

Üye
Bilal
ÇALIŞKAN

KARŞI OY

Dava, vakıf yükseköğretim kurumu statüsündeki Üniversite bünyesinde öğretim görevlisi olarak görev yapmakta iken 4857 sayılı İş Kanunu'ndaki haklı fesih sebebine dayanarak sözleşmesini fesheden davacının, kıdem tazminatı ve diğer işçilik alacaklarının tahsili istemiyle açılmıştır.

Davalı Üniversite, yukarıda anılan mevzuat hükümleri çerçevesinde 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu'nun Ek 46. maddesi ile vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlere tabi olmak üzere kamu tüzel kişiliğine sahip olarak kurulmuştur.

Somut olay ve mevzuat hükümleri birlikte irdelendiğinde; davacı ile davalı Vakıf Üniversitesi arasında imzalanan iş sözleşmesi, davacının bu iş sözleşmesine aykırılıktan bahisle 4857 sayılı Kanun hükümleri gereğince sözleşmeyi haklı nedenle feshetmiş olması, uyuşmazlığın üniversitedeki çalışma esaslarına ilişkin olmayıp aylık ve diğer özlük haklarına ilişkin olması hususları dikkate alınarak, davacının kıdem tazminatı ile diğer işçilik alacaklarının tahsiline ilişkin uyuşmazlığın adli yargının görev alanında bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Yukarıda ve Yargıtay içtihadında da belirtildiği üzere, 2547 sayılı Kanun kapsamındaki kamu hizmetini yürüten davacı öğretim görevlisinin ders yükü, disiplin gibi çalışma esasları yönünden aynı Kanun'a tabi olduğu tartışmasız ise de, kendisinin iş sözleşmesi ile çalıştığı ve uyuşmazlık konusunun işçilik alacakları olduğu gözetildiğinde kamu hizmeti niteliğindeki görevin özel hukuk ilişkisini ortadan kaldırmayacağı, ilgili Yönetmelik'te düzenlendiği gibi aylık ve diğer özlük hakları bakımından 4857 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanacağı, 7036 sayılı kanun'un 5/a maddesi uyarınca da iş mahkemelerinin görevli olduğu anlaşılmıştır.

Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurularak, davada adli yargının görevli olduğunu düşündüğümüzden sayın çoğunluğun görüşüne katılmıyoruz.

Üye
Nilgün TAŞ

Üye
Doğan AĞIRMAN

Üye
Eyüp SARICALAR

